

Pondelok	6/7	Senné	18.00	+Jozef Tkáč
Féria, sv. Mária Goretti		Jastrabie	17.00	+Magdaléna Pirošová
Utorok	7/7	Senné	18.00	+Ján, Barbora a Ján (p.M.Saboslavová)
Féria, sv.A.M.Zaccaria				
Streda	8/7			
Féria				
Štvrtok	9/7	Senné	18.00	+Mária Muchová, 1.výr.
Féria,sv.AugustínZhaoRonga		Palín	17.00	za farnosť
Piatok	10/7	Senné	7.30	+Zuzana a Michal Jožio
Féria				
Sobota	11/7	Senné	7.30	+Vincent a Mária Tuptoví
sv. Benedikt, sviatok				
Nedel'a	12/7	Senné	10.30	zdr.B.p. Pavol Sentivan, živ.jub.
15.nedel'a cez rok A		Jastrabie	8.00	zdr.B.p. Eva Mrázová
		Palín	9.15	+Július Chytráček

Oznamy:

- **Zvonček** z 28.6.: Senné 95.42, Jastrabie 37.50, Palín , z 29.6.: Senné 33.15, Jastrabie, Palín . zberka na kostol: Senné 138€. Na kostol Senné: rod. Hlohinová 100€.
- na kostol Jastrabie: p.Valentína Mrázová 50€.
- Pán Boh zaplat' za Váš milodar na kostol a farnosť.**
- Od pondelka 20.7. do piatka 24.7.2020 bude farský detský letný tábor spolu s farnosťou z Jenkoviec v Drienici pri Sabinove. Cena je 45€. Prihláste sa u p.farára.

Farský list

Farnosť Návštevy Panny Márie, Senné

Roč. 11/2020

číslo 28

Homília Svätého Otca: Slávnosť sv. Petra a Pavla, 29. júna 2020

Vo sviatok dvoch apoštolov tohto mesta by som sa chcel s vami podeliť s dvoma kľúčovými slovami: jednota a proroctvo. **Jednota.** Oslavujeme pospolu dve postavy, ktoré sú veľmi rozdielne: Peter bol rybár, ktorý trávil dni medzi veslami a sieťami, Pavol vzdelaný farizej, ktorý vyučoval v synagógach. Keď išli na misiu, Peter sa obracal na Židov, Pavol na pohanov. A keď sa ich cesty prekrížili, diskutovali ohnivým spôsobom, ako sa to neostýcha rozpovedať Pavol v jednom z listov. Skrátka boli to dve z tých najodlišnejších osobností, ale cítili sa bratmi, ako jedna rodina, kde sa často diskutuje, ale vždy je tam láska. Avšak tá familiárnosť, ktorá ich spájala, nepochádzala z prirodzených náklonností, lež od Pána. On nám neprikazoval páčiť sa jeden druhému, ale milovať sa. On je ten, kto nás zjednocuje, bez toho, že by nás uniformoval. Zjednocuje nás v rozdieloch. Prvé dnešné čítanie nás privádza k zdroju tejto jednoty. Rozpráva, že práve zrodená Cirkev prechádzala kritickou fázou: Herodes zúrnil, prenasledovanie bolo násilné, apoštola Jakuba zabili. A teraz je uväznený aj Peter. Zdá sa, že komunita prišla o hlavu, každý sa bojí o vlastný život. A predsa v tomto tragickom momente sa nikto nedáva na útek, nikto nemyslí na to, aby si zachránil kožu, nikto neopúšťa ostatných, ale všetci sa spolu modlia. Z modlitby čerpajú odvahu, z modlitby prichádza jednota silnejšia než akékoľvek ohrozenie. Text hovorí, že zatiaľ, čo bol Peter vo väzení, «Cirkev sa bez prestania modlila k Bohu za neho». Jednota je princíp, ktorý sa aktivuje modlitbou, pretože modlitba umožňuje Duchu Svätému zasiahnuť, umožňuje otvoriť sa nádeji, zmenšiť odstup, držať sa pospolu v ťažkostiach. Všimnime si ďalšiu vec: v týchto dramatických okamihoch sa nik nestázuje na zlo, na prenasledovanie, na Herodesa. Nikto nenadáva na Herodesa – a my sme tak veľmi zvyknutí nadávať na zodpovedných. Je zbytočné, a dokonca otravné, aby kresťania strácali čas sťažovaním sa na svet, na spoločnosť, na to, čo „nefunguje“. Ponosovania nezmenia nič. Pamätajme, že ponosy sú tie druhé dvere zatvorené Duchu Svätému: prvými je narcizmus, druhými malomyseľnosť, tretími pesimizmus. Narcizmus ťa vedie k zrkadlu, aby si sa v ňom neustále obzeral; malomyseľnosť k lamentovaniu; pesimizmus k zatemneniu, k obskúrnosti. Tieto tri postoje zatvárajú dvere Duchu Svätému. Tí kresťania nikoho

neobviňovali, ale modlili sa. V tej komunite nikto nehovoril: „Keby bol Peter opatrnejší, neboli by sme v tejto situácii“. Nikto. U Petra, z ľudského hľadiska, boli dôvody byť kritizovaným, ale nikto ho nekritizoval. Neohovárali ho, ale sa za neho modlili. Nehovorili poza chrbát, ale hovorili k Bohu. A my si dnes môžeme dať otázku: „Chránime našu jednotu modlitbou, našu jednotu Cirkvi? Modlíme sa jedni za druhých?“ Čo by sa stalo, keby sa viac modlilo a menej reptalo, s jazykom trochu pokojnejším? Stalo by sa to, čo Petrovi vo väzení: tak ako vtedy, toľké dvere, ktoré rozdeľujú, by sa otvorili, a toľké reťaze, ktoré znehybňujú, by spadli. A boli by sme udivení, ako to dievča, ktoré keď videlo Petra pred dverami, nedokázala otvoriť, ale utekala dnu, užasnúť radosťou, že videla Petra. Prosme o milosť vedieť sa modliť jedni za druhých. Svätý Pavol vyzýval kresťanov, aby sa modlili za všetkých a predovšetkým za tých, ktorí vládnu. „Ale tento vedúci predstaviteľ je...“ – a hodnotiace prívlastky sú mnohé. Nebudem ich hovoriť, pretože toto nie je chvíľa ani miesto na dávanie hodnotiacich prívlastkov, aké počúvame proti verejným správcom. Nech ich súdi Boh, ale modlime sa za verejných predstaviteľov! Modlime sa, potrebujú modlitbu. Je to úloha, ktorú nám Pán zveruje. Robíme to? Alebo len rozprávame, nadávame a hotovo? Boh očakáva, že keď sa modlíme, pamätáme aj na tých, ktorí nezmýšľajú tak ako my, na tých, ktorí nám pred nosom zabuchli dvere, na tých, ktorým len s námahou odpúšťame. Iba modlitba uvoľňuje reťaze, tak ako Petrovi; iba modlitba dláždí cestu jednote.

Dnes sa pozhŕňajú páliá, ktoré sa udeľujú dekanovi Kardinálskeho kolégia a metropolitným arcibiskupom menovaným v poslednom roku. Pálium pripomína jednotu medzi ovcami a pastierom, ktorý, ako Ježiš, berie ovečku na plec, aby sa nikdy nerozdelili. Dnes sa aj zvláštnym spôsobom spájame podľa krásnej tradície s Ekumenickým patriarchátom Konštantínopolu. Peter a Ondrej boli bratia, a my, keď sa to dá, sa bratsky medzi sebou navštevujeme v príslušné sviatky: nie iba zo slušnosti, ale aby sme kráčali spolu k cieľu, ktorý nám ukazuje Pán: k plnej jednote. Dnes sa im nepodarilo prísť, kvôli problémom s cestovaním pre koronavírus, ale keď som zostúpil uctiť si pozostatky Petra, cítil som v srdci vedľa mňa môjho milovaného brata Bartolomeja. Oni sú tu, s nami.

Druhé slovo, **proroctvo**. Jednota a proroctvo. Naši dvaja apoštoli boli podnietení, vyprovokovaní Ježišom. Peter si vypočul otázku: „Ty, za koho ma pokladáš?“. V tej chvíli pochopil, že Pána nezaujímajú všeobecné názory, ale osobná voľba nasledovať ho. Aj Pavlov život sa zmenil po Ježišovom vyprovokovaní: «Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?». Pán ním vnútorne zatriasol: viac než to, že ho nechal padnúť na zem na ceste do Damasku, dal padnúť jeho namýšľaniu si, že je nábožným a slušným človekom. Takto sa hrdý Šavol stáva Pavlom. Pavol, to znamená „maličký“. Po týchto provokujúcich podnetoch, po týchto životných obratoch nasledujú proroctvá: «Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev»; a Pavlovi: «lebo jeho som si vyvolil za nádobu, aby zanesol moje meno pohanom aj kráľom i synom Izraela». Takže proroctvo sa rodí, keď sa necháme podnecujúco vyprovokovať

Bohom: nie keď si strážime vlastnú nerušenosť a všetko máme pod kontrolou. Nerodí sa z mojich myšlienok, nerodí sa z môjho uzavretého srdca. Rodí sa vtedy, ak sa necháme provokovať Bohom. Keď evanjelium prevracia istoty, rodí sa proroctvo. Len ten, kto sa otvorí Božím prekvapeniam, stane sa prorokom. A pozrime na Petra a Pavla, prorokov, ktorí vidia do diaľky: Peter ako prvý prehlasuje, že Ježiš je «Kristus, Syn živého Boha»; Pavol anticipuje koniec svojho vlastného života: «Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi v onen deň dá Pán». Dnes potrebujeme proroctvo, ale pravé proroctvo: nie ľudí slov, čo sľubujú nemožné, ale svedectvá, že Evanjelium je možné. Nie sú osožné manifestačné divy. Mňa zarmucuje, keď počujem vyhlasovať: „Chceme takú Cirkev, ktorá je prorocká“. Dobré. Čo robíš, aby Cirkev bola prorockou? Treba životy, ktoré ukazujú zázrak Božej lásky. Nie moc, ale dôsledná koherentnosť. Nie slová, ale modlitba. Nie vyhlásenia, ale služba. Chceš prorockú Cirkev? Začni slúžiť, a buď potichu. Nie teória, ale svedectvo. Nepotrebujeme byť bohatí, ale milovať chudobných; nie zarábať pre seba, ale vynakladať sily pre druhých; nepotrebujeme súhlas sveta, to byť zadobre so všetkými – u nás sa vraví: „byť zadobre s Bohom i s diablom“; nie, to nie je proroctvo. Ale potrebujeme tešiť sa z toho sveta, ktorý príde; nie tie pastoračné plány, ktoré sa zdajú, že ich účinnosť spočíva v nich samých ako keby to boli sviatosti, efektívne pastoračné plány, nie, ale potrebujeme pastierov, ktorí obetujú život: potrebujeme zamilovaných v Boha. Takto Peter a Pavol ohlasovali Ježiša, ako zamilovaní. Peter pred svojím ukrižovaním nemyslí na seba, ale na svojho Pána a považujúc sa za nehodného zomrieť ako on, prosí, aby bol ukrižovaný dolu hlavou. Pavol prv, než je sťatý, myslí iba na darovanie svojho života a píše, že chce «vyliť svoju krv na obeť». Toto je proroctvo. Nie slová. Toto je proroctvo. To proroctvo, ktoré mení dejiny.

Drahí bratia a sestry, Ježiš Petrovi predpovedal: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev“. Aj pre nás je tu podobné proroctvo. Nachádza sa v poslednej knihe Biblie, kde Ježiš prisľúbil svojim verným svedkom «biely kamienok, na ktorom je napísané nové meno». Ako Pán premenil Šimona v Petra, tak volá každého z nás, aby z nás urobil živé kamene, a vybudoval obnovenú Cirkev a ľudstvo. Vždy je tu niekto, kto ničí jednotu a uhaša proroctvo, ale Pán v nás verí a prosí ťa: „Chceš byť vytvárateľom jednoty? Chceš byť prorokom môjho neba na zemi?“ Bratia a sestry, nechajme sa provokovať Ježišom a nájdime odvahu povedať mu: „Áno, chcem!“

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);
Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.
email - farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €.

číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.